

Toespraak namens de Evangelische Broedergemeente in Nederland (EBGN en ECP) bij de uitvaartdienst van Vallery Linger

Geachte aanwezige, zuster en broeders,
namens het Provinciaal Bestuur en de Centrale Raad van de Evangelische Broedergemeente condoleer ik u allen met het overlijden van onze zuster Vallery Linger.

U, geachte familie Linger-Brasil hebt de leertekst van de dag dat Vallery is overleden op de rouwkaart gezet:

Komt een van u wijsheid tekort? Vraag God erom en Hij, die aan iedereen geeft, zonder voorbehoud en zonder verwijt, zal u wijsheid geven. Jak. 1:5

En ja, we komen wijsheid te kort. We zijn verslagen. We begrijpen niet waarom zij gegaan is. Wij staan verdrietig en met zo veel vragen.

Vallery Linger heeft ons als Evangelische Broedergemeente in Nederland en als Europees-Continental Kerkprovincie hoop gegeven, de hoop op een toekomst voor onze kerk.

Zij is als jonge Surinaamse vrouw begonnen theologie te studeren om predikante te worden in de EBG. Zij inspireerde ook anderen om deze studie op te pakken. En al tijdens haar studie ging zij regelmatig voor in onze gemeenten. En laat u mij dat duidelijk stellen: Wij verheugden ons haar straks in de kring van predikanten te mogen opnemen, zoals zij was. Een week voor haar overlijden heb ik nog met haar gesproken, hoe zij in de tweede fase van haar studie alvast aan het werk zou kunnen in een van onze gemeenten.

Maar Vallery bereidde zich niet alleen voor op het werk in de Broedergemeente. Zij was de laatste jaren volop actief in onze kerk. Haar hart klopte vooral voor de jeugd. Zij heeft de jeugdraad en de jeugdwerkers ondersteund: door medewerking bij de Bijbelstudie-weekenden en de landelijke jeugdwerkersdag en zij heeft het concept geschreven voor het eigen zondagsschoolmateriaal. Ook mij heeft zij steeds weer uitgedaagd door

de vraag: Wat doen wij om in contact te komen met jongeren, die in de Broedergemeente zijn opgegroeid, maar zich er op dit moment niet thuis voelen. En wat doen wij als EBG met degenen, die in moeilijke omstandigheden terecht zijn gekomen. Steeds weer heeft zij aan mij verteld hoe belangrijk voor haar het werk in de gevangenissen was.

Maar ook op een andere plek heeft zij haar sporen achtergelaten: Zij was de laatste tijd de redacteur van het dagtekstenboekje. Zij droeg de verantwoording voor de uitgaves 2019 en 2020. Zo zal zij ons nog het hele komende jaar blijven begeleiden, elke keer als wij de dagteksten lezen.

Geachte familie,

zusters en broeders,

wij worstelen met ons verdriet en onze vragen bij het overlijden van deze jonge zuster, die ons zoveel heeft gegeven en van wie wij nog zoveel hadden verwacht. Laten wij God vragen om wijsheid, om wijsheid haar zo te herinneren als zij onder ons was. En God zal ons zijn nabijheid geven: zonder voorbehoud en zonder verwijt.

Johannes Welschen